

P. VERGILI MARONIS

sustulit exutas uinclis ad sidera palmas:
 'uos, aeterni ignes, et non uiolabile uestrum
 testor numen,' ait, 'uos arae ensesque nefandi, 155
 quos fugi, uittaeque deum, quas hostia gessi:
 fas mihi Graiorum sacrata resolvere iura,
 fas odisse uiros atque omnia ferre sub auras,
 si qua tegunt, teneor patriae nec legibus ullis.
 tu modo promissis maneat seruataque serues 160
 Troia fidem, si uera feram, si magna rependam.
 omnis spes Danaum et coepti fiducia belli
 Palladis auxiliis semper stetit. impius ex quo
 Tydides sed enim scelerumque inuentor Vlixes,
 fatale adgressi sacrato auellere templo 165
 Palladium caesis summae custodibus arcis,
 corripuere sacram effigiem manibusque cruentis
 uirgineas ausi diuae contingere uittas,
 ex illo fluere ac retro sublapsa referri
 spes Danaum, fractae uires, auersa deae mens. 170
 nec dubiis ea signa dedit Tritonia monstris.
 vix positum castris simulacrum: arsere coruscae
 luminibus flammae arrectis, salsusque per artus
 sudor iit, terque ipsa solo (mirabile dictu)
 emicuit parmamque ferens hastamque trementem. 175
 extemplo temptanda fuga canit aequora Calchas,
 nec posse Argolicis excindi Pergama telis
 omina ni repetant Argis numenque reducant
 quod pelago et curuis secum auexere carinis.
 et nunc quod patrias uento petiere Mycenae, 180
 arma deosque parant comites pelagoque remenso
 improuisi aderunt; ita digerit omina Calchas.
 hanc pro Palladio moniti, pro numine laeso
 effigiem statuere, nefas quae triste piaret.
 hanc tamen immensam Calchas attollere molem 185
 roboribus textis caeloque educere iussit,